

Pastiersky list Mons. Stanislava Stolárika na Sviatok Svätej Rodiny, 27.12.2020

Drahí bratia a sestry!

Všetkých, ktorí s otvoreným srdcom privítali Rok Eucharistie prežívaný v našej diecéze od januára 2020, zaskočila pandémia a pomenila naše plány. Ale horliví sa modlili doma a na diaľku sa duchovne spájali s Pánom prítomným v Eucharistii a prijímali ho prostredníctvom duchovného sv. prijímania. Keď sa dalo, zastavili sa v kostole alebo aspoň pred zatvoreným kostolom... Zjednocovali sa so stanovenými úmyslami modlitieb. Kňazov, ktorí nemali obmedzením prerušený prístup do kostola, som povzbudzoval k tomu, aby v čase pandémie, kedy boli odbremenení od niektorých ďalších povinností, každý jeden z nich využil vynikajúcu príležitosť, možnosť, priam šancu „zavrieť“ sa v Božom chráme a neustále sa klaňať Ježišovi prítomnému v Eucharistii. Vyjadril som to slovami: „Keď inokedy veľa rozprávame ľuďom o Bohu, teraz priam zavretí v Božích chrámoch, veľa rozprávajme Bohu o nám zverených ľuďoch. Ľudia prežívajú koronavírus, prežívajú obavy o svoje rodiny, o svoju prácu a o všeličo ďalšie, čo s tým súvisí. Rozprávajte Bohu o všetkých ich problémoch a prednášajte prosby svojich veriacich Ježišovi v Eucharistii.“

Pre každého to bol ťažký čas a v závere Roka Eucharistie v našej diecéze si uvedomujeme, že sme ho nemohli prežiť ako sme chceli. Preto som sa rozhodol, že chceme ostať ako diecéza pri Eucharistickom Pánovi aj v roku 2021. Chceme tak zintenzívniť svoj vzťah k Ježišovi, ku sv. omši, k stretnutiam s Ním v adoráciách...

Rok 2021 však bude patriť aj kňazom. Bude to **Rok Eucharistie a kňazstva**. Rok vďaka za dve sviatosti, ktoré Pán ustanovil pri Poslednej večeri a rok prehlbovania vedomia a prežívania zmyslu týchto sviatostí. Keby nebolo kňazov, nebolo by ani Eucharistie. Ježiš však pamätal aj na túto potrebu Božieho ľudu a po prvej sv. omši vo Večeradle, ktorú slúžil On sám, dal moc slúžiť sv. omšu apoštolom, cez ktorých až do konca sveta bude prechádzať táto moc na každého vysväteného kňaza. S veľkou vážnosťou povedal apoštolom: “Toto robte na moju pamiatku“ (Lk 22,19). Rok 2021 je veľkou šancou ďakovať, prosiť za kňazov, vyprosovať nových kňazov... Viac hovoriť o kňazoch Bohu a Panne Márii. ako medzi sebou... Ale bude to aj čas osobne vyhodnotiť svoj postoj k sv. omši a ku kňazom. Lebo hovoriť o kňazskej službe znamená hovoriť o večnosti. Ba môžeme povedať: od osobného postoja ku kňazstvu sa odvíja aj náš záujem žiť v Božej milosti, lebo nám ju sprostredkujú kňazi; a tiež záujem o večný život.

Americký kardinál Timothy Dolan spomína, s akou obavou a netrpezlivo čakali v nemocnici na výsledok druhej operácie, ktorej sa musela podrobiť jeho mama. Keď konečne vyšiel z operačky chirurg a uistil ich, že všetko dopadlo dobre a môžu byť kľudní, v nemocničnom rozhlase odznel oznam, že o 10 minút začína v nemocničnej kaplnke sv. omša. Vtedy sa udialo čosi zvláštne. Chirurg sa hneď ospravedlnil rodine a povedal: „Už musím ísť, lebo keď nestihnem sv. omšu, celý deň budem mať nanič!“ Nejedného človeka by iste prekvapilo, prečo chirurg znova nevyjadril radosť nad podarenou operáciou, ale vydal svedectvo, kde čerpá dennodenne silu vo svojej náročnej práci. V tejto súvislosti si dovoľm povedať: možno aj počas pandémie, keď bol obmedzený prístup na sv. omše, mohol každý v sebe spoznať pravdu o tom, aký má vzťah k sv. omši, či mu chýba alebo je pre neho „záležitosťou“, voči ktorej sa stavia ľahostajne...

Pre nás kňazov je veľmi oslovujúci príbeh hrdinského čínskeho arcibiskupa Dominika Tanga, ktorý bol 21 rokov vo väzení pre vernosť Cirkvi a Svätému Otcovi. Po piatich rokoch na samotke, vo vlhkej kobke bez okna, mu väznotelia oznámili, že môže opustiť celu na niekoľko hodín a robiť si čo chce. O čom mohol vtedy rozmýšľať? Dať si po piatich rokoch konečne

teplú sprchu? Alebo požiadať o nové a teplejšie oblečenie? Poprechádzať sa niekde v lese? Zavolať či napísať rodine? „Tak, čo to bude?“ opýtal sa dozorca. „Rád by som odslúžil sv. omšu!“ odpovedal arcibiskup Tang.

Takýchto príkladov z obdobia totality máme veľa aj z nášho prostredia. Bolo by veľkou chybou, keby sme na ne zabúdali. Teším sa každej aktivite kňaza alebo predstaviteľov miest a obcí, ktorí vedia aj verejne oceniť duchovnú službu kňaza v jednotlivých farnostiach. Nespomínam to preto, aby som z nás kňazov robil nejakých „supermanov“. My kňazi máme tiež svoje ľudské chyby, nedostatky, slabosti i hriechy. My prví máme prosiť Pána o odpustenie. Aj vás, milovaní bratia a sestry Rožňavskej diecézy, ako váš diecézny biskup, úprimne prosím v tejto chvíli o odpustenie všetkého, čím sme sa voči vám previnili alebo vás pohoršili.

V dnešný sviatok Svätej Rodiny je to zvlášť vhodné, pretože naozaj všetci tvoríme jednu Božiu rodinu a potrebujeme si navzájom pomáhať i odpúšťať a navzájom sa podporovať. Naša prosba za nás kňazov a nové kňazské povolania je práve o tom: práve preto, že sme slabí, veľmi potrebujeme pomoc všetkých členov Božej rodiny našej diecézy. Preto vám za vaše modlitby a podporu už teraz vyslovujem úprimné „Pán Boh zaplať!“ A že my kňazi sa za vás, ktorí žijete v našich farnostiach neustále modlíme a slúžime za vás sv. omše, zvlášť v nedele a v prikázanej sviatky, o tom vás ubezpečujem. V každej rodine má každý svoje miesto. Keď chýba otec alebo mama, časom sa to ukáže. Ak v Božej rodine je miesto kňaza prázdne, aj to sa časom prejaví. Ale ako aj nerešpektovanie rodiča, tak aj podceňovanie kňazskej služby sa skôr-neskôr dostaví - ako následok - najčastejšie na rozbitých rodinách a aj na mladých ľuďoch, ktorých neúplná rodina poznačí často na celý život. Podľa Božieho plánu je v Božej rodine miesto kňaza veľmi dôležité. Skúste o kňazskej službe rozprávať aj doma. Mnohí sme dnes kňazmi aj preto, že sa u nás hovorilo o kňazskej službe s úctou. A tiež preto, že sme boli vedení rodičmi, aby sme si konali pobožnosti prvých piatkov a prvých sobôt, ku ktorým dnes mnohí pridávajú aj adorácie na prvé štvrtky mesiaca za kňazské povolania. V niektorých rodinách a farnostiach sa rodili kňazské povolania aj cez praktizovanú úctu a pobožnosti k sv. Jozefovi, najmä v mesiaci marec a možno aj v prvé stredu v mesiaci. Zvlášť teraz, keď sme začali prežívať Rok sv. Jozefa, ktorý vyhlásil Svätý Otec František 8. decembra (2020), pociťme veľké povzbudenie, pozvanie objaviť či viac prehĺbiť osobnú úctu k tomuto svätcovi.

S vopred vyslovenou vďakou vás prosím o modlitby a obety počas celého Roka Eucharistie a kňazstva. Nech v každom chráme, tak ako je to napr. pri vstupe do našej rožňavskej katedrály, je na dostupnom a viditeľnom mieste obraz Rožňavskej Panny Márie a pod ňou dobre čitateľná modlitba k nej samotnej a za kňazské povolania. K dispozícii budú aj obrázky s týmito modlitbami v slovenskom aj maďarskom jazyku. Obraz Rožňavskej Panny Márie môže byť samozrejme spolu s modlitbou k nej a s modlitbou za kňazov aj v školách, v rôznych cirkevných zariadeniach, v nemocničných kaplnkách...

Všetkým zainteresovaným - najmä kňazom, katechetom a animátorom odporúčam venovať počas tohto Roka väčšiu pozornosť miništrantom. Nech dostávajú príležitosť začínať ako „malí“ služobníci oltára, aby, keď Pán Boh dá, aspoň niektorí z nich mohli Pánovi slúžiť pri oltári raz ako „veľkí“.

Nech sa pred záverečným požehnaním na konci každej sv. omše, všetci v kostole spoločne s kňazom pomodlia modlitbu za kňazov. Vopred vám ďakujem, ak sa túto modlitbu budete modliť aj v rodinách, spoločenstvách i súkromne, na cirkevných školách i na hodinách náboženstva aj na ostatných školách. Nech je nový rok 2021 rokom duchovnej obnovy kňazov i zrodením nových kňazských a rehoľných povolaní. Pamätajme na slová Pána Ježiša, ktorý nás povzbudzuje: „Žatva je veľká, ale robotníkov málo. Preto proste Pána žatvy, aby

poslal robotníkov na svoju žatvu“ (Mt 9, 37-38). Ved' v tomto roku som vysvätil dvoch kňazov, ale pochoval troch. Ubúdajú robotníci v Pánovej vinici, ale ubúdajú aj sily...

„Proste a dostanete!“ (Mt 7,7), ubezpečuje Ježiš a tiež: „Ak budú dvaja z vás na zemi jednomyselne prosiť o čokoľvek, dostanú to od môjho Otca, ktorý je na nebesiach. Lebo kde sú dvaja alebo traja zhromaždení v mojom mene, tam som ja medzi nimi.“ (Mt 18, 19-20). Prosme s dôverou za kňazov, aby nás bezpečne previedli pozemským životom a priviedli do večnosti. Prosme i ďakujeme za kňazov (biskupa), ktorí nás pokrstili, pripravili na sv. spoveď a sv. prijímanie, ktorí nám vyslúžili i ďalšie sviatosti. Nezabúdajme prosiť i ďakovať za kňaza, ktorý bude stáť pri našom umieraní, aby nás zaopatril svätými sviatosťami, i za kňaza, ktorý nás bude pochovávať. Teda za všetkých kňazov, ktorí nás sprevádzajú od kolísky až do večnosti. Vo svojich modlitbách sa „neochvejne držíme nádeje, ktorú vyznávame, lebo „verný je ten, ktorý dal prisľúbenie“ (Hebr 10, 23). A Ježiš jasne prisľúbil: „Proste a dostanete!“ (Mt 7,7), preto On vypočuje naše prosby vo svojom čase.

V Roku Eucharistie v diecéze sme sa tešili na návštevu relikvie srdca sv. Jána Máriu Vianneya v Rožňave a v Brezne. Nemohla sa uskutočniť, ale veríme, že sa tak stane v roku 2021. Zároveň sv. Jána Vianneya vyhlasujem za patróna Roka Eucharistie a kňazstva v našej diecéze. Nech aj na jeho príhovor nám všetkým Boh udelí milosť, aby sa naše kňazské srdcia stávali stále viac srdcami podľa Ježišovho i Máriinho Srdca. Aby každý z nás kňazov sme si zodpovedne zastali miesto, ktoré nám cez biskupa (pre mňa - biskupa - cez Svätého Otca) zveril Boh. Aj modlitby za kňazov budú krásnym krokom v príprave na 250. výročie vzniku našej Rožňavskej diecézy, ktoré budeme sláviť v roku 2026.

S prisľubom stálej Pánovej prítomnosti vám všetkým prajem milostiplný Nový rok, Božie požehnanie a ochranu Panny Márie, sv. Jozefa a sv. Jána Nepomuckého, ktoré nech vstúpia do každej rodiny, do každého spoločenstva. Nech Pán premieňa každé ľudské srdce a prináša mu pokoj, nádej a radosť.

Všetkým vám žehnám v mene ✠ Otca i ✠ Syna i ✠ Ducha Svätého.

✠ Mons. Stanislav Stolárik
rožňavský biskup

(Prečítať namiesto homílie pri všetkých sv. omšiach na sviatok Svätej Rodiny 27. decembra 2020)